

Letní dětský tábor Na Dědku

Divoký Západ

1. 8. – 14. 8. 2021

Letos jsme po opravdu dlouhé době vyrazili na tábor na 14 dní. Nevěděli jsme, jak to bude náročné, nicméně jsme se všichni moc těšili (a věříme, že děti také).

Téma tábora, jak už název napovídá, byl Divoký Západ. Děti vyplnily role novopečených zlatokopů hledajících v malém městečku Oldtown, uprostřed pusté prerie bohatství a slávu. Po příjezdu se děti rozdělily do etapových oddílů, ve kterých byly namíchány napříč věkovými kategoriemi. V těchto oddílech mezi sebou zápolily o bohatství nalezišť zlata a o přízeň místního starosty Winchestra a šerifa Scheffielda, kteří je etapovou hrou provázeli po celých 14 dní.

Druhého dne hned z rána bylo nutné mladé zlatokopy připravit na nástrahy divokého západu. Ti, kdo se nenaučí základním dovednostem každého kovboje, mají jen malou šanci na přežití. Noví návštěvníci Oldtownu byli podrobena nelehkým zkouškám ve střelbě z luku a vzduchovky, učili se jak chytit býka do lasa nebo si trénovali hod na přesnost. Večer pak přijel fotograf a veškeré obyvatelstvo Oldtownu náležitě zdokumentoval, pro případ zmizení v nehostinné divočině.

Následující den přijel do Oldtownu dostavník s poštou pro nedaleké usedlosti, kterou museli zlatokopové dopravit prériemi do dané destinace. Při této příležitosti se objevil gang banditů, který se neostýchal nebohé zlatokopy o poštovní zásilky okrádat. Bude nutné s bandity v budoucnu něco udělat pro udržení pořádku?

Ve středu se celý tábor vydal na celodenní putování v okolí tábora. Někteří šplhali na Třemšín obdivovat krásy zříceného středověkého hradu, po kterém zbyly jen pozůstatky opevnění, někteří zamířili za krásami blízkých vesnic.

Čtvrtek jsme zasvětili zdokonalování mysli, neb zlatokop bez důvtipu by žádné zlato nenašel. Oddíly musely postupně rozluštit dvě šifry, aby se dostaly k návodu, jak uvázat dvojitý osmičkový uzel.

V pátek nás čekala zlatá horečka. Do městečka totiž přijeli zkušení zlatokopové, kteří zmapovali okolí a vytypovali nejnadějnější naleziště zlata. Dle dosavadních úspěchů si etapové oddíly mohli vybrat, kam zlato půjdou těžit. Když už slunka ubývalo a těžení se stávalo náročnějším, uspořádali jsme na oslavu nově nabytého bohatství velkou noční tancovačku.

Další den se nikomu po divoké noci nevstávalo dvakrát nejlépe, tak jsme zvolili odpočinek. Ten trval jen, dokud do Oldtownu nepřijeli zástupci těžařské společnosti Beckman Coulter inc. Tuto prosperující firmu bychom velice rádi v našem skromném městečku vídali častěji, tudíž jsme se rozhodli vetřít se jim do přízně navržením nového firemního loga, které by bylo modernější a atraktivnější pro nové klienty. Tento nápad se setkal s velmi pozitivní odezvou ze strany těžařských magnátů a ti svolili ke stavbě své pobočky vedle místního Saloonu.

Po neúnavném dvoudenním pátrání se podařilo šerifovi vystopovat, kde se bandité skrývají a tak nadešel den zúčtování. Všechny nyní již zkušené

zlatokopy jsme vyzbrojili a společně jsme se vydali podlé banditi vyhnat jednou provždy. Zvuky boje a přestřelky se rozléhaly široko daleko celý den. Ne dřív, než se den začal chýlit ke konci, jsme za zbytkem banditů viděli jen oblaka prachu, jak brali nohy na ramena. Zvítězili jsme!

To zdá se, ovšem nebyl konec naší nepřízně osudu. Hned tuto noc jsme viděli, jak se na obzoru míhá stínohra několika ohňů. Vyčkali jsme do rozbřesku a v čele s našimi statečnými zlatokopy jsme se vydali prozkoumat, kdo že se to blíží k našemu městu. Po důkladné ovšem opatrné špionážní akci, jsme zjistili, že nově příchozí nejsou nepřátelští a přivítali je v našem městě jako hosty.

Přišla další středa, tedy i čas na další celodenní výlet. Všechny oddíly se vydali směr Vacíkov, každý však po vlastní ose. Ve Vacíkově děti čekalo koupaliště, hry u vody i míčové hry a oběd. Na večeri se tábor vrátil zpět, kde si na ně kuchyně připravila překvapení v podobě čerstvých langošů.

Ve čtvrtek došlo obrazně řečeno na lámání chleba, neboť se z našich zlatokopů měli stát právoplatní občané Oldtownu. Každý oddíl dostal za odměnu možnost si v našem městě postavit vlastní budovu. Záměrně jsme neurčovali, jaké budovy mají oddíly stavět a nutno říci, že představitosti se meze nekladly. Mezi novými přírůstky našeho města byly hned dvě banky, saloon a nádraží. Po náročném dni, plném architektonických podíváních, byla večer uspořádána tradiční bojovka. Nejmenší absolvovali kratší verzi ještě za šera, kde všichni stateční účastníci společně zachránili Oldtown před kletbou mrtvého bandity. Starší šli později, když už byla úplná tma. Až do půlnoci protínaly potemnělé hvozdy hrůzunahánějící výkřiky.

V pátek bylo nutné ještě opatřit Oldtown protipožárním systémem. Tedy přemístit vodu do rezervoárů blíže od města, a jelikož byl opravdu horký den, nikomu nevadilo, že se u této náročné byt velice důležité práce trochu

namočil. Těžká práce byla opět odměněna večerní tancovačkou, která současně sloužila i jako rozloučení s táborem.

Sobotní ráno se neslo v tradiční hektické atmosféře neboť bylo potřeba zabalit všechny děti a spořádaně je buď naskládat do autobusu nebo je rovnou předat rodičům.

Sice nám první týden skoro celý propršel a mokré oblečení či spacáky jsme sušili ještě skoro při odjezdu, ale nedali jsme se zastrašit ani zachmuřit a po týdenním moknutí na nás konečně vykouklo sluníčko a už se do konce tábora neschovalo. Věříme, že si letošní tábor všichni zúčastnění moc užili a těšíme se na ně zase příští rok.

Spolek Provas Dobříš.

